EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.10.2026
COM(2026) 569 final

2026/0325 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2024/1787 om minskade metanutsläpp inom energisektorn vad gäller uppskjutande av vissa skyldigheter

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1787 om minskade metanutsläpp inom energisektorn[1] (förordningen) trädde i kraft den 4 augusti 2024. Förordningens tillämpningsområde omfattar råolja, naturgas och kol I förordningen fastställs bestämmelser för korrekt mätning, kvantifiering, övervakning, rapportering och verifiering av metanutsläpp inom unionens energisektor samt för minskning av sådana utsläpp, inbegripet genom undersökningar för detektering och reparation av läckage (LDAR, *Leak Detection and Repair*), reparationsskyldigheter och restriktioner för ventilering och fackling. Förordningen är också tillämplig på metanutsläpp som uppstår utanför unionen, med avseende på råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden.

Metan överträffas bara av koldioxid när det gäller det totala bidraget till klimatförändringarna och står för ungefär en tredjedel av den nuvarande globala uppvärmningen. Mängden metan i atmosfären globalt sett har ökat kraftigt under det senaste årtiondet. Den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), som inrättats inom ramen för Förenta nationerna (FN), drog i sin sjätte utvärderingsrapport slutsatsen att det krävs stora minskningar av antropogena metanutsläpp fram till 2030 för att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C[2].

Genom förordningen införs gradvis skärpta krav för att öka öppenheten vad gäller metanutsläpp. Enligt förordningen ska importörerna förse medlemsstaternas behöriga myndigheter med information om metanutsläppen från råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden från och med den 5 maj 2025. Från och med den 1 januari 2027 måste importörer påvisa att avtal som ingås eller förnyas efter den 4 augusti 2024 för leverans av råolja, naturgas eller kol som producerats utanför unionen omfattas av övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder som är likvärdiga med dem som anges i förordningen på unionsproducentnivå. Senast den 5 augusti 2028 och därefter varje år måste unionsproducenter och unionsimportörer också i) rapportera om metanintensiteten i produktionen av råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden, och ii) senast den 5 augusti 2030 och därefter varje år påvisa att metanintensiteten understiger de maximivärden för metanintensitet som fastställs av kommissionen genom en delegerad akt, enligt förfarandet i förordningen.

Sedan den 27 februari 2026 har Hormuzsundet, en viktig genomfartspunkt för den globala energihandeln, drabbats av akuta geopolitiska och ekonomiska störningar som lett till att det har stängts, liksom annan infrastruktur som exporterar energiprodukter från Persiska viken tillfälligt stängts. Störningarna anges på många håll som de största som drabbat den globala energiförsörjningen sedan energikrisen under 1970-talet, och de största i den globala oljemarknadens historia[3].

Störningarna i Mellanöstern har satt djupa spår på den energimarknaderna i världen och i Europa. Ungefär 20 % av de globala tillgången på flytande naturgas (LNG)[4] och 25 % av de

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1787 av den 13 juni 2024 om minskade metanutsläpp inom energisektorn och om ändring av förordning (EU) 2019/942 (EUT L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj).

2 Sammanfattande rapport AR6: *Climate Change 2023*.

3 https://www.iea.org/reports/oil-market-report-april-2026.

4 Gasmarknadsrapport, kvartal 2-2026 – Analys - IEA, s. 6.

globala oljetransporterna till sjöss[5] har drabbats. Till följd av detta är det osannolikt att den stora ökning av LNG-exporten som ursprungligen förväntades från den regionen under perioden 2026–2027 kommer att förverkligas, och den kommer sannolikt att försenas med minst två år, med tillhörande risker i form av en stram marknad och prisvolatilitet[6]. Vad gäller olja har oljeexporten i sin helhet minskat med 13 miljoner fat per dag, samtidigt som de därmed sammanhängande produktionsbegränsningarna och skadorna på energiinfrastrukturen i området har lett till kumulativa brister i utbudet som beräknas uppgå till 2,8 miljarder fat i slutet av 2026, vilket även inkluderar förväntade förluster på grund av långsammare produktion under igångsättningsfasen när konflikten är avslutad[7]. Leverantörer utanför Gulfregionen har bara i begränsad utsträckning kunnat kompensera för de bristande LNG- och oljeleveranserna. Skadorna på energiinfrastrukturen i Gulfregionen och den tid som krävs för återstart och gradvis avhjälpande av flaskhalsar bidrar till att det sannolikt under längre tid kommer att förekomma brister i försörjningen och osäkerhet på de globala energimarknaderna.

I förordningen fastställs inga begränsningar gällande energiimport till unionen. Eftersom osäkerheten kring varaktigheten och allvaret hos utbudschocken i Mellersta östern fortsatt främjar höga och volatila globala energipriser måste unionen emellertid säkerställa tillförlitliga och konkurrenskraftiga leveranser av råolja, naturgas och kol. Detta har visat sig vara en utmaning i ett sammanhang där befintliga avtal och handelsvägar är ansträngda och där poolen av alternativa leveranser fortfarande är begränsad, särskilt för kortfristiga leveranser. I detta sammanhang har importörerna uppgett att deras förmåga att fullt ut uppfylla kraven i förordningen kan påverkas och att de därför kanske inte är i stånd att säkerställa en tillräcklig energiförsörjning som uppfyller kraven från och med den 1 januari 2027.

Detta förslag innehåller riktade ändringar av förordningen för att med ett år skjuta upp tillämpningen av övervaknings-, rapporterings- och verifieringsskyldigheterna för importörerna och bestämmelserna om metanintensitet för importörerna och unionsproducenterna.

De skyldigheter som fastställs i artiklarna 28 och 29 i förordningen bör skjutas upp med ett år, så att tredjeländerna, importörerna, unionsproducenterna och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna kan genomföra dem fullt ut och på ett effektivt sätt. Förlängningen av tidsplanen kommer också att möjliggöra ytterligare engagemang i och framsteg med genomförandet, som svar på de farhågor om den nuvarande tidsplanen för genomförandet som uttryckts av ett antal medlemsstater, tredjeländer och aktörer. Mer specifikt kommer den ytterligare tiden att göra det möjligt för medlemsstaterna att slutföra antagandet av sina nationella sanktionssystem, för de nationella ackrediteringsorganen att ackreditera kontrollörer i enlighet med kraven i förordningen, och för de nationella behöriga myndigheterna att bedöma och erkänna tillhandahållare av lösningar för efterlevnad när det gäller efterlevnaden av kraven i förordningen och kriterierna i rekommendationen avseende lösningar för efterlevnad[8].

Genom den föreslagna ändringen införs den flexibilitet som krävs, samtidigt som

---

5 Oljemarknadsrapport, september 2026 – IEA, s. 4.

6 Gasmarknadsrapport, kvartal 2-2026- s. 8.

7 Oljemarknadsrapport, september 2026 – IEA, s. 5.

8 Kommissionens rekommendation (EU) 2026/1834 av den 20 juli 2026 om frivilliga standardklausuler som utarbetats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1787 om minskade metanutsläpp inom energisektorn och om ändring av förordning (EU) 2019/942 (EUT L 2026/1834, 24.7.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2026/1834/oj).

ambitionsnivån för förordningens övergripande utsläppsminskningsmål bibehålls. Det signalerar inte någon förändring av kommissionens åtagande att ytterligare minska metanutsläppen, som är den näst största källan till växthusgasutsläpp efter koldioxid. Att minska metanutsläppen är ett av de snabbaste och effektivaste sätten att minska den globala uppvärmningen och har stora energibesparingsfördelar. Internationella energiorganet uppskattar att över 350 miljarder kubikmeter gas gick förlorade på grund av fackling, ventilering och läckage i hela världen enbart under 2024, tre gånger så mycket som det utbud som stängningen av Hormuzsundet har avlägsnat från de globala marknaderna. Att minska metanläckaget och eliminera rutinmässig ventilering och fackling från olje- och gasverksamhet kan direkt öka det tillgängliga gasutbudet, bidra till att minska prisvolatiliteten och bidra till att stärka energisystemens resiliens.

Kommissionen är därför fast besluten att fortsätta genomförandet av förordningen, upprätthålla dess ambitionsnivå och leverera de återstående genomförandeakterna och delegerade akterna. Kommissionen har redan lämnat in ansökningar om utarbetande av de nödvändiga industristandarder för olja och naturgas som krävs för att genomföra förordningen. Dessutom kommer den snart att anta några av de nödvändiga rapporteringsmallarna för metanutsläpp och genomför parallellt ett omfattande rapporteringssystem. Den arbetar också regelbundet med nationella ackrediteringsorgan för att skapa den klarhet som krävs för att påskynda processen med att ackreditera kontrollörer. Dessutom offentliggjorde kommissionen nyligen rekommendationer om lösningar för efterlevnad och om tillämpning av sanktioner[9]. Dessa har bidragit med ytterligare tydlighet och stöd till såväl medlemsstaterna som operatörerna när det gäller hur reglerna ska genomföras. Rekommendationen om lösningar för efterlevnad ger klarhet om hur man kan visa att förordningens importkrav är uppfyllda, särskilt i komplexa leveranskedjor. Rekommendationen om tillämpningen av sanktioner ger samtidigt medlemsstaterna vägledning om tillämpningen av artikel 33.2 i förordningen mot bakgrund av den nuvarande energikrisen.

Under uppskjutandet kommer kommissionen att noga övervaka genomförandet av förordningen samt försörjningstryggheten. Alla frågor som rör genomförandet kommer att beaktas i samband med den kommande översynen av förordningen, som uttryckligen föreskriver att kommissionen ska bedöm förordningens ändamålsenlighet och effektivitet när det gäller att fastställa transparenta och korrekta regler för mätning, rapportering och verifiering. Enligt artikel 36.1 i förordning (EU) 2024/1787 ska denna översyn göras senast den 1 januari 2028, inbegripet kravet att kommissionen lägger fram en rapport för Europaparlamentet och rådet.

Genom detta förslag införs begränsade och riktade ändringar av metanförordningen för att skjuta upp tillämpningen av specifika bestämmelser ett år. Eventuella ytterligare ändringar av den förordningen ligger helt utanför detta förslags tillämpningsområde och syften. Kommissionen kommer att på ett konstruktivt sätt samarbeta med Europaparlamentet och rådet för att säkerställa att förslagets viktigaste tillämpningsområde bevaras fullt ut genom hela lagstiftningsprocessen och inte förvrängs under processens gång.

För att upprätthålla rättssäkerhet och flexibilitet är det viktigt att Europaparlamentet och rådet snabbt och utan dröjsmål enas om detta förslag.

---

[9] Kommissionens rekommendation (EU) 2026/1835 av den 20 juli 2026 om tillämpningen av sanktioner i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1787 om minskade metanutsläpp inom energisektorn vad gäller importörernas skyldigheter (EUT L, 2026/1835, 24.7.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2026/1835/oj).

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I förordning (EU) 2021/1119 (den europeiska klimatlagen)[10], införlivade unionen målet om att uppnå klimatneutralitet i hela ekonomin senast 2050 i lagstiftning samt fastställde bindande mellanliggande mål om inhemsk minskning av nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer senast 2030 och 90 % senast 2040.

Förslaget till förordning (EU) 2024/1787 byggde på unionens klimatmålsplan för 2030 och dess konsekvensbedömning. I klimatmålsplanen betonades behovet av att påskynda minskningarna av metanutsläppen.

I oktober 2020 antog kommissionen en EU-strategi för att minska metanutsläppen, i vilken det fastställs åtgärder för att minska metanutsläppen i EU, däribland från energisektorn, och på internationell nivå.

Detta förslag ändrar inga materiella regler i förordning (EU) 2024/1787 och bibehåller dess mål. Förslaget är också ett svar på de farhågor som uttryckts av ett antal medlemsstater och olje-, gas- och kolsektorerna, genom att det ger operatörerna och medlemsstaterna ytterligare flexibilitet för att de ska kunna uppfylla förordningens mål fullt ut.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är kompletterande till åtgärder som vidtas inom områdena jordbruk och avfall för att minska metanutsläpp.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). I enlighet med artiklarna 191 och 192.1 i EUF-fördraget ska Europeiska unionen bidra till att bland annat följande mål uppnås: i) bevara, skydda och förbättra miljön, ii) främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, och i synnerhet iii) bekämpa klimatförändringen. Förordning (EU) 2024/1787 grundar sig på artikel 192.1 i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Det föreslagna initiativet överensstämmer med subsidiaritetsprincipen. En ändring av förordning (EU) 2024/1787 för att erbjuda denna ytterligare flexibilitet kan inte åstadkommas av medlemsstaterna på egen hand.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. Den går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå unionens mål att minska utsläppen av växthusgaser på ett kostnadseffektivt sätt, och ger verksamhetsutövarna och medlemsstaterna flexibilitet i fråga om efterlevnad samtidigt som förordningens mål och ambitionsnivå bibehålls.

---

[10] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

- **Val av instrument**

Genom förslaget ändras förordning (EU) 2024/1787 endast vad gäller att ge ytterligare flexibilitet. Förslaget bör därför följa samma form som det befintliga lagstiftningsinstrumentet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ingen utvärdering behövs för förslaget, eftersom det endast ger aktörerna och medlemsstaterna tillfällig flexibilitet att uppfylla sina skyldigheter.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen har sedan krisen i Mellanöstern bröt ut fört omfattande diskussioner med berörda parter om hur importörernas skyldigheter påverkar energileveranserna till unionen.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Förslaget har utarbetats efter en intern granskning av befintliga skyldigheter.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget avser riktade ändringar av förordning (EU) 2024/1787 endast för att ge importörer och, för vissa skyldigheter, unionsproducenter ytterligare flexibilitet när det gäller fullgörandet av deras skyldigheter genom att skjuta upp dessa skyldigheter ett år. Det ändrar inte ambitionsnivån i förordningen och inför inga nya krav för medlemsstater eller operatörer.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Jämfört med den nuvarande förordningen förväntas förslaget inte öka de administrativa kostnaderna. Inte heller blir den rättsliga ramen komplexare.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i framför allt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna[11]. Det bevarar i synnerhet målet att uppnå en hög miljöskyddsnivå i enlighet med principen om hållbar utveckling i artikel 37 i stadgan.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Finansieringsöversikten med konsekvenserna för budgetmedel, personal och administrativa resurser bifogades det förslag som ledde till antagandet av förordning (EU) 2024/1787.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för översyn, utvärdering och rapportering**

Detta förslag ändrar inte innehållet i reglerna. Bedömningen av genomförandet är densamma som för det förslag som ledde till antagandet av förordning (EU) 2024/1787.

[11] Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, EUT C 326, 26.10.2012, s. 391, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/char_2012/oj).

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1.1 ändrar artikel 28.1 och artikel 28.2

Artikel 1.2 ändrar artikel 29.1 och artikel 29.2

2026/0325 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2024/1787 om minskade metanutsläpp inom energisektorn vad gäller uppskjutande av vissa skyldigheter

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1787 syftar till att minska metanutsläppen inom energisektorn[1]. I förordningen fastställs skyldigheter för importörer av råolja, naturgas och kol till unionen att från och med den 5 maj 2025 lämna information till medlemsstaternas relevanta behöriga myndigheter om åtgärder som vidtagits av exportörer till unionen och av producenter i tredjeländer som rör mätning, rapportering, verifiering och minskning av metanutsläpp, i synnerhet om tillämpningen av regleringsåtgärder eller frivilliga åtgärder för att kontrollera metanutsläppen.

(2) I förordning (EU) 2024/1787 föreskrivs också att importörer från och med den 1 januari 2027 ska påvisa och rapportera att avtal som ingås eller förnyas efter den 4 augusti 2024 för leverans av råolja, naturgas eller kol som producerats utanför unionen omfattas av övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder som är likvärdiga med dem som anges i förordningen på producentnivå.

(3) Enligt förordning (EU) 2024/1787 ska unionsproducenter och unionsimportörer också senast den 5 augusti 2028 och därefter varje år rapportera om metanintensiteten i råolja, naturgas eller kol som släpps ut på unionsmarknaden och senast den 5 augusti 2030 och därefter varje år påvisa att metanintensiteten understiger de maximivärden för intensitet som fastställts i enlighet med artikel 29.5 och 29.6 i förordningen.

(4) Kommissionen har vidtagit betydande åtgärder för att underlätta genomförandet av förordning (EU) 2024/1787 genom att samarbeta med medlemsstaterna och berörda

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1787 av den 13 juni 2024 om minskade metanutsläpp inom energisektorn och om ändring av förordning (EU) 2019/942 (EUT L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj).

parter. Kommissionen inrättade särskilt en informell expertgrupp för minskning av metanutsläpp inom energisektorn, som också är värd för det nätverk av behöriga myndigheter som inrättats i enlighet med artikel 5.3 i förordningen för att främja samarbete och möjliggöra regelbundna utbyten av bästa praxis mellan behöriga myndigheter. Kommissionen antog också en begäran om standardisering för att utarbeta europeiska standarder för att säkerställa ett harmoniserat genomförande och skapa en gemensam teknisk ram. Kommissionen kommer att fortsätta att vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra förordning (EU) 2024/1787 och anta de återstående genomförandeakterna och delegerade akterna.

(5) Dessutom har kommissionen nyligen offentliggjort en rekommendation om lösningar för efterlevnad[2] och en rekommendation om tillämpningen av sanktioner[3]. Dessa har bidragit med ytterligare tydlighet och stöd till såväl medlemsstaterna som operatörerna när det gäller hur förordningen ska genomföras. I rekommendationen om lösningar för efterlevnad fastställs hur det ska påvisas att importkraven är uppfyllda, särskilt i komplexa leveranskedjor. Rekommendationen om tillämpningen av sanktioner ger samtidigt medlemsstaterna vägledning om tillämpningen av artikel 33.2 i förordning (EU) 2024/1787 mot bakgrund av den nuvarande energikrisen.

(6) Den globala energisituationen är fortfarande mycket instabil och oförutsägbar, och energipriserna är fortfarande mycket höga. Unionen bör därför trygga en pålitlig och kontinuerlig import av fossila bränslen. Även om förordning (EU) 2024/1787 inte inför några restriktioner för energiimport till unionen kommer det att krävas ytterligare tid innan kraven i förordningen uppfylls fullt ut, och importörerna kan komma att ställas inför utmaningar när det gäller att leverera energi till unionen från och med den 1 januari 2027. Det fordras ytterligare tid innan dessa krav börjar tillämpas för att ge tredjeländerna, medlemsstaterna, producenterna, importörerna, verksamhetsutövarna och handlarna möjlighet att förbereda sig fullt ut, bland annat för att de ska kunna inrätta de mekanismer som krävs för att fullt ut kunna fullgöra sina skyldigheter.

(7) De skyldigheter som fastställs för importörer och unionstillverkare i artikel 28.1 och 28.2 samt artikel 29.1 och 29.2 i förordning (EU) 2024/1787 bör därför skjutas upp ett år.

(8) Den förlängda tidsplanen gör det möjligt för medlemsstaterna att slutföra antagandet av sina nationella sanktionssystem som en prioriterad fråga och för de nationella ackrediteringsorganen att ackreditera kontrollörer i enlighet med kraven i förordningen. Den ger också de nationella behöriga myndigheterna ytterligare tid att bedöma och erkänna leverantörer av lösningar för efterlevnad när det gäller efterlevnaden av kraven i förordning (EU) 2024/1787 och kriterierna i rekommendationen om lösningar för efterlevnad.

(9) Under uppskjutandet kommer kommissionen att noga övervaka genomförandet av förordningen samt försörjningstryggheten. Alla frågor som rör genomförandet kommer att beaktas i samband med den kommande översynen av förordningen, som uttryckligen föreskriver att kommissionen ska bedöm förordningens ändamålsenlighet

---

[2] Kommissionens rekommendation (EU) 2026/1834 av den 20 juli 2026 om frivilliga standardklausuler som utarbetats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1787 om minskade metanutsläpp inom energisektorn och om ändring av förordning (EU) 2019/942 (EUT L 2026/1834, 24.7.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2026/1834/oj).

[3] Kommissionens rekommendation (EU) 2026/1835 av den 20 juli 2026 om tillämpningen av sanktioner i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1787 om minskade metanutsläpp inom energisektorn vad gäller importörernas skyldigheter (EUT L 2026/1835, 24.7.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2026/1835/oj).

och effektivitet när det gäller att fastställa transparenta och korrekta regler för mätning, rapportering och verifiering. Enligt artikel 36.1 i förordning (EU) 2024/1787 ska denna översyn göras senast den 1 januari 2028, inbegripet kravet att kommissionen lägger fram en rapport för Europaparlamentet och rådet.

(10) Eftersom målet med denna förordning, att skjuta upp tillämpning av artikel 28.1 och 28.2 och artikel 29.1 och 29.2 i förordning (EU) 2024/1787, inte kan uppnås av medlemsstaterna, utan endast kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(11) Förordning (EU) 2024/1787 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2024/1787

Förordning (EU) 2024/1787 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”Senast den 31 maj 2029 och därefter varje år ska importörer för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade påvisa, och i enlighet med artikel 27.1 rapportera, att de avtal som ingåtts eller förnyats den 4 augusti 2024 eller senare för leverans under föregående kalenderår av råolja, naturgas eller kol som producerats utanför unionen endast avser råolja, naturgas eller kol som omfattas av övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder tillämpade på producentnivå som är likvärdiga med dem som anges i denna förordning.”

(b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Senast den 31 maj 2029 och därefter varje år ska importörerna årligen informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade om resultaten av dessa ansträngningar för föregående kalenderår, som en del av den information som ska tillhandahållas enligt artikel 27.1, och, i händelse av underlåtenhet, tillhandahålla dessa behöriga myndigheter en välgrundad motivering till denna underlåtenhet och ange vilka åtgärder de har vidtagit som del av dessa ansträngningar.”

(2) Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”Senast den 5 augusti 2029 och därefter senast den 31 maj varje år för leveransavtal som ingås eller förnyas den 4 augusti 2024 eller senare ska unionsproducenter och, enligt artikel 27.1, unionsimportörer, till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken de är etablerade rapportera metanintensiteten i produktionen av råolja, naturgas och kol som släppts ut av dem på unionsmarknaden under föregående kalenderår, beräknad i enlighet med den metod som fastställs enligt punkt 4 i den här artikeln.

För leveransavtal som ingåtts före den 4 augusti 2024 ska unionsproducenter och, enligt artikel 27.1, unionsimportörer göra alla rimliga ansträngningar för att till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken de är etablerade rapportera metanintensiteten

i produktionen av råolja, naturgas och kol som släpps ut av dem på unionsmarknaden under föregående kalenderår, beräknad i enlighet med den metod som fastställs enligt punkt 4 i den här artikeln. Senast den 5 augusti 2029 och därefter senast den 31 maj varje år ska unionsproducenter och unionsimportörer som släpper ut råolja, naturgas eller kol på unionsmarknaden årligen rapportera resultaten av dessa ansträngningar till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken de är etablerade.”

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”Senast den 5 augusti 2031 och därefter senast den 31 maj varje år ska unionsproducenter och unionsimportörer som släpper ut råolja, naturgas och kol på unionsmarknaden enligt leveransavtal som ingåtts eller förnyats efter den 5 augusti 2030, för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken de är etablerade påvisa att metanintensiteten i produktionen av råolja, naturgas och kol som släppts ut av dem på unionsmarknaden under föregående kalenderår, beräknad i enlighet med den metod som fastställs enligt punkt 4, understiger de maximivärden för metanintensitet som fastställs i enlighet med punkt 6 för att främja en minskning av de globala metanutsläppen för dessa produkter.”

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*